

BAROSS SZÖVETSÉG

ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

A „BAROSS SZÖVETSÉG” KERESKEDŐ-, IPARI ÉS KÖZGAZDASÁGI SZAKMÁK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK HIVATALOS LAPJA

Előfizetési ára évi 24 pengő.
Tagoknak évi 12 pengő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
IV., Bástya-utca 5. sz. I. emelet
Telefon : 88—5—88.

A jövő kereskedelem

Az utóbbi időben kormányzati oldalról kiindulva az érdeklődéseket át egészen le a kereskedők egyszerű társadalmi összefogásáig egy visszatérő gondolat foglalkoztat mindenkit: a magyar kereskedelem jövője. Két nagy felfogás áll egymással szemben: a minden korlátozást kizárni akaró szabadelvű álláspont, mely azt vallja, hogy a gazdasági életben a legtöbb hasznot úgy biztosítjuk minden foglalkozási ág részére, ha teljesen szabad utat engedünk az erők érvényesülésének, az egyén boldogulásának, a másik pedig az az álláspont, mely a kereskedelemnél is csak úgy, mint egyéb foglalkozási ágnál keresi azokat a belső, megmaradó értékeket és tulajdonságokat, melyekre építeni lehet s ez az álláspont vallja azt, hogy a magyar kereskedelem jövője is csak a hagyományok tisztelt-bentartásán és ápolásán, a mesterség alapos értésén és megbecsülésén s végezetül azon a követelményen épülhet fel, hogy a magyar kereskedelmet minden foglalkozási ággal szemben a teljes egyenjogúság és feltétlen megbecsülés illeti meg.

Ugy érezzük, hogy ez a két gondolatvilág nincsen eléggé élesen szétválasztva s innen van az, hogy a gondolatok a sok beszédben s írásban összeolvadnak s tévhitbe esünk, amikor azt hisszük, hogy a belső értékek nagyon helyes előterebtelése s ápolása maga is a liberális iskolának postulatuma volna.

Annak érdekében, hogy a kiindulási pont elvileg kristálytisztán álljon, szükséges bizonyos szempontokat leszögezni s akkor nyomban megtaláljuk azokat a szempontokat, melyek bizonyos kereskedelem-politikai intézkedéseket valóban szükségessé tesznek, ha azt akarjuk, hogy a magyar kereskedelem ne csak elnyerje s megtartsa az öt joggal megillető helyet, hanem a jövőt is biztosítsa, sőt az eddigieknél jobb, szilárdabb alapokra helyezze.

Mindenekelőtt tisztában kell lenni azzal, hogy a nyugati kereskedelmi liberalizmus belső s jól ápoló hagyományokból eredő értékeihez a nálunk dió liborális elgondolásnak nincsen köze, vagy mondjuk így, mi innen nem akarjuk észrevenni azt, hogy az angol liberalizmus a maga nemes egyszerűségében és erők mindenkor szabad érvényesülésében (és a liberális iskolának postulatuma) a

oltta a történelmi alapokat, melyek — nagyon helyes megállapítás szerint — a hagyományok tisztelete, a mesterség megtanulása, vérré való átalakítása s ápolása végezetül magának a kereskedőnek feltétlen megbecsülése. Ezt az értéktelmező folyamatot ott elvégezte maga a társadalom, melynek sikerült azt a légkört kitermelnie, hogy abból eredőleg az angol kereskedő a birodalomnak valóban oszlopa s ugyszólván egyedüli fenntartója lett. Ott az egyes cégek évszázados multra tekinthetnek vissza s egészen természetes, hogy a fiuk az apák nyomdokába lépnek s nemcsak ép olyan becsülettel, ugyszertellett és a foglalkozás iránti rajongással folytatják a munkát, hanem mindig hozzáépítenek s innen van az, hogy nagy általánosságban azt lehet mondani, miszerint az angol kereskedelmi erők nagy exkluzív társaságot ölel fel. Ezekben a társadalmi kereteken változtatni semmi szükség, mert ott, ahol a kereskedelem belső értékei ennnyire megvalósítottak, valóban nincs szükség semmiféle beavatkozásra és korlátozásra, hiszen a hagyományok tiszteltbentartása, a szakértelem megszerzése és a foglalkozásnak a tisztesség jegyében való megbecsülése egyuttal természetes előfeltételek, olyanok, mint embernek a levegő, halnak a víz, mely nélkül létezni nem is lehetne.

De vajjon elmondhatjuk-e, hogy a magyar kereskedelem összessége ezen az alapon nyugszik? Vannak mindannyiunk megnyugtatóra régi patricius cégek, melyek saját gyakorlatuk alapján rájöttek arra, hogy a kereskedelem e belső értékeinek ápolása hatalmas töké-tényező. De mondhatjuk-e, hogy ez irányzat általános? Tárnyilagos megítéléssel be kell ismernünk, hogy ettől mi is, de más európai nemzetek is bizony távol vagyunk. Hol lehet ott a szakértelem elsajátításának szükségességéről s az ebben rejülő nagy erőről s ennek tényleges fennforgásáról beszélni, ahol rendszer az, hogy a kereskedelmi szakértelmet semmisen védi, ahol rendszer az, hogy a kereskedés foglalkozók túl nagy hányada magát a szakmai foglalkoztatást minden további vizsgálat nélkül változtathatja, mondhatjuk-e, hogy a magyar kereskedelem ezeken a szilárd fundamentumokon nyug-

szik, amikor szemtanui vagyunk annak, hogy az individuumok egész serege két-három esztendő alatt a legszélsőségesebb kereskedelmi foglalkozások egész skáláján megy keresztül, mindenütt kísérletezve s természetesen kárt okozva nemcsak magának, hanem a szakmának s ezen keresztül a kereskedelem összességének? Az, aki ma uridivatot, holnap vaskereskedő, utána pipere-cikket boltot nyit, majd pedig termékekkel foglalkozik, ugyan mikor alakít ki hagyományt? Mi az, amit az ilyen rendszer az utókorra hagy a rendszerzeienség, a kapkodás érzetén kívül? Lehetséges-e, hogy ilyen rendszer mellett ne messé hagyományok lerakódhasanak s remélhető, hogy ezeken a homokra épített alapokon felemelkedhetik a kereskedelem biztos és megnyugvást nyújtó épülete? Angliában maga a társadalom, az évszázados gyakorlat adja a védelmet, nálunk s egyebütt is semmi. Ezért van az, hogy mi csak vágyakozva tudunk nézni arra a egyszerű épületre, melyet az angol kereskedelem szeméink elé tár s ezért van az, hogy a magyar kereskedelem minden dicséretes törekvése mellett nem mer erősebb halad nemzedékről-nemzedékre, hanem a legjobb esetben változatlan helyzetben marad, alijában véve pedig folytonosan gyengül, mely folyamatot egyáltalában nem tudja megváltoztatni az a ténykörnyék, hogy hála Istennek, vannak nekünk is — fájdalom igen csekély számban — valódi kereskedők. Egyebekben bármennyire szomorú, de el kell ismerni, hogy magyar viszonyok mellett a kereskedés nem egy rendszeres nemzetgazdasági munka, hanem inkább egy szabadjára hagyott folyamat.

Itt van tehát az alapvető különbség a szabadelvű elgondolás és a kereskedelem megszerzésének szükségessége között. Nálunk a társadalom maga el nem végezvén ezt a munkát, kereskedelem-politikailag kell belenyulni abba, hogy az egészséges alapok megszülessenek. Ha valóban tiszteljük az angol kereskedelmi liberalizmus nagy vívmányait, akkor helyesen egy cselekszünk, ha igenis sürgetjük a beavatkozást, nem az egyén boldogulásának megnehezítésére, hanem a kereskedelem hatásos jövőbeli működésének lehetővé tételére. Angliában semmi

szükség a kereskedelem szakképesítésének védelmére, mert ez ott egyenesen nevetéses lenne. Azonban a gazdasági fejlődés visszamaradt fokain álló gazdaságokban, mint a miénk is, az általános nemzetgazdasági érdekek álló gyorsabb fejlődés csak úgy lehetséges, ha elsősorban gondját viseljük annak, hogy a kereskedelmi foglalkozást csak az űzhesse, aki valóban meg is tanulta s ezen a réven megnyugtatót nyújthat abban a tekintetben, hogy tényleg érti is. Akinek módjában van, akár egy esztendő leforgása alatt nyolc-tíz szakma felé kapkodni, az semmiféle garanciát nem nyújt.

A kereskedelmi foglalkozás is, mint minden egyéb nevelés és megtanulás dolga, nem pedig — mint a túlsó oldalon szeretik hangoztatni — valami hetedik érzék. A gazdasági életben nincsenek csodák és nincsenek felsőbbrendű képességekkel megáldott individuumok sem, akik egyszeribe születnek kereskedőknek s már ezen a réven, mintegy külön nemességig lelével érkeznek a világra. Kereskedni: azt jelenti, a magam munkáját érte, legjobban teljes odaadással, becsülettel végezni, etikai alapon munkálkodni. Amit itt látunk, ne haragudjanak, az nagyon sok esetben azt a benyomást kelti, mintha a kereskedés gazdasági kalózkodásra adhatna jogot.

Ott kezdődik hát nálunk minden, hogy a kereskedelmi ténykedést, a kereskedést mint foglalkozást igenis szakképesítéshoz kell kötni. Akik ezt akadályozzák, nem hívei a magyar kereskedelem tényleges megalkotása irányzatának. Az így biztosítandó szakképesítési kereten belül természetesen ki-ki a maga egyéni képességeinek szabadon engedhet utat. A magyar kereskedelem jövőjét biztosítani csak egyedül így lehetséges. De a magyar fiataloknál a kereskedelembe való komoly bevezetés és ezen a réven az új országapító munkába való bekapcsolása is csak egyedül így várható. Választhatunk hát: vagy az eddig itt kitenyészett kapkodási rendszerhez ragaszkodunk, vagy pedig kívánjuk utódaink és a nemzet érdekében a biztos eredményeket hozó szakirányú munkát. Harmadik lehetőség nincs!

Emeljük az iparos utánpótlás nívóját

Az ipari novella fontos rendelkezései közül szinte toronymagasan ugrik ki az a szakasz, mely az iparos utánpótlás kérdését szabályozza. Jobban szeretttük volna, ha ez a szakasz mélyebben öleli fel mindazokat a reformtörvényeket, melyeket iparos fronton komolyan átrágtak. Szerénytelenség nélkül mondhatjuk, hogy ezen a téren bizony elismerést aratott kezdeményező javaslataink vannak, melyek immár kerekén egy esztendővel ezelőtt az Országos Felső Iparoktatási Tanács részéről is elfogadásban részesültek. Így tehát már az illetékes fórum tette magáévá egyrészt azt, hogy az iparos utánpótlás terén fennálló mai rendet át kell csoportosítani, másrészt pedig azt, hogy ez az átcsoportosítás abban az elgondolásban történjék, ahogy mi azt kidolgoztuk.

Azonban az ipari novella nem tartalmaz ilyen rendelkezéseket, amiből arra kell következtetnünk, hogy ez a kérdés nyilván egész külön s önálló törvény keretében való rendezést fog nyerni. S hogy mégis szót emelünk most már sorozatosan az ipari novellával kapcsolatban, történik azért, hogy azoknak a rendelkezéseknek reform szellemét — melyek a törvény végrehajtásaként ki fognak adni — már eleve szolgáljuk.

A novella — bár nem érinti az iparos utánpótlás nagy kérdés-komplexumát teljes egészében — egy vonatkozásban mégis mélyre-nyúlóan fogja meg ezt a kérdést, nevezetesen akkor, amidőn a tanoncúton a különböző iskolai előképzettségek megfelelően lépcsőzetesen szabályozza. Mi ezt a kérdést úgy fogjuk fel, mint az u. n. középszintű problémának egy jelentős részét s ebből a szémszögből igyekszünk megvilágítani.

Nem engedhetjük csökkenti azt a reményünket, hogy az iskolai előképzettséget fokozatosan mégis csak a négy középszintű fogják könni. A mostani törvényt ezt nem emeli ki, mint imperatívumot, azonban módof nyújt arra, hogy egyes szakmák kívánására a kormány rendelkezési határára meg azt az iskolai limitet, melyhez a tanoncodást köti. Más szóval átengedi a területet magának az iparosságnak, mely autonóm uton nyilatkozassa ki azt, hogy szakmája szempontjából mit tart fontosnak. Máris vannak szép számmal szakmák, melyek az eddigi törekvéseknek legalizálását keresik abban a rendeleti lehetőségben, hogy tanoncaik iskolai előképzettségeül a négy középszintű sikeres elvégzését, mint minimumot állapítsák meg. Ez a nívó az a kívánatos általános törekvés, mely felé indulunk. Természetesen speciális viszonyainkkal számolva, figyelemmel kell lennünk különösen a tanyai magyar nép szociális viszonyaira, mert végre ezt az egészséges népréteget nemcsak, hogy nem szabad elzárni a más termelési ágakban való elhelyezkedéstől, hanem ellenkezőleg, elősegíteni kell azt, hogy minél gyorsabban tudjon bekapcsolódni.

Ehhez éppen olyan fontos érdek fűződik, mint bármilyen más országos ügyhöz. Szerencsés gondolatnak tartjuk, hogy ezt a folyamatot a novella engedi előkészíteni azáltal, hogy itt is az iparosságot belevonja az ügyekbe.

Az alapvetően fontos pont azonban a magasabb középtitkolt végzettséggel az ipari pályára jövő fiatalok ügyének egyengetése. A novella azt mondja, hogy a tanoncúton 6 hónapnál nem lehet kisebb, de viszont másfélszeres dőnél nem lehet nagyobb.

Ehhez van szavunk. Ha valaki átérzi ebben az országban nemcsak az elhelyezkedni akaró fiatalok törekvéseit, hanem egyben azt a nemzetgazdasági fontosságot is, mely különösen a kézművesipar soraiknak emeléséhez fűződik, akkor szabad elmondanunk magunkról, hogy mi vagyunk azok elsősorban. A magyar jövő, a magyar fiatalság kérdése és a gazdasági pályákra való elhelyezkedése olyasvalami, ami programunk, mely nélkül mozogni nem tudnánk, mely nélkül semmiféle léte alapja munkánkódásunknak nem lehetne.

Ezt az elhelyezkedési törekvést azonban úgy kell akarni, hogy a magasabb színvonalon álló fiataloknak az iparra való átültetése zökkenő nélkül menjen végbe. A mi értekezleteinken, melyeket a tárgyban tartottunk, komoly aggodalmak merültek fel különösen abban a tekintetben, hogy nem fogja e a fiatalság félreérteni a novella ezen intencióit. Nézetünk szerint nincs az az ipar, melyben hat hónap alatt jártasságot lehetne elsajátítani abban a mértékben, hogy az illető bármennyire iskolázott ifjú termelőképes munkás lehessen. Következésképpen nincs meg a kilátás arra, hogy ilyen túlrövidre szabott tanulási idő mellett ez a fiatalság azt a kiképzést kaphassa, melyre támaszkodva rendelkezhető a vele az önálló munkára. Az ipar soraiba hívjuk, családokat, édesgetjük ezt a komoly, a mai idők és a nehéz küzdelmes jövőt megértő fiatalságot, hogy legyen belőle önálló iparos-mester, kézműves-vállalkozó, hogy legyen, aki a kézművesipart továbbfejlessze, gyorsabb tempóban haladjon a mai korral, simábban tudjon alkalmazkodni,

kommerciálisabb érzékkel rendelkezze, egyáltalában azt akarjuk, hogy gazdasági életünknek ez a frontja felélénküljön és egy nagy-nagy társadalmi kiegyenlítődési folyamat induljon meg, mely sajnos, még eddig nem következhetett be.

A novella is azt akarja. Helyet az ifjuságnak! De vigyázzunk, itt alapos munkát kell végeznünk, tehát jól rakjuk le a fundamentumokat. Nem titkoljuk azt az érzésünket, hogy a novella túlgyorsnak képzelet el ezt a folyamatot. Ezt nem lehet gyorsító alapon csinálni. És nem is szabad. Ez az ifjuság, mely most körülöttünk küzd, feltöretben van és szenved, aggódik — ez az ifjuság, mely annyit hallott a gazdasági pályákra való elhelyezkedésről, ez bízik. Vigyázzunk nagyon. Ezt a bizalmat el ne veszítjük. Ez a bizalom nagy kincs, melyet egy-izben már veszélyeztetett az 1922. XII. t. c. könnyelmű ígérete.

A mostani novella is könnyelmű ígéretet tenne az ifjuságnak, ha elhitelné, vagy azt a látszatot akarná kelteni, hogy ipart, bármilyen képzéshez kötött iparról legyen is szó, hat hónap alatt elsajátítani lehet. Ez nem létezik. Ilyen gyors átcsoportosítások és átugrások a gazdasági életben nincsenek és nem is lehetnek. Mi tehát azt akarjuk, hogy igenis már eleve mondják meg annak az érettséget tett ifjunak, hogy kemény feladatra vállalkozik, amikor az iparra veti magát. Ne hallgassuk el az ifju előtt a gyakorlat nehézségeit, tárjuk fel előtte már eleve a komoly akadályokat csak azért, hogy őt jobban vértessük és előkészítve diadalhoz segítsük.

Ezért azt kérjük az iparügyi miniszter úrtól, amikor rendeletet ki fogja bocsátani, szajba meg az érettséget tett ifjak tanoncodejét a novellában megszabott maximum szerit másfél esztendőben. Nehéz és keserves dolog ez, azonban szükséges ahhoz, hogy eredményt felmutathassunk. Mi azt akarjuk, hogy ebből az ifjuságból minél nagyobb számú legyen a gazdasági-üledék, vagyis minél nagyobb számban legyenek majd olyanok, akik a mi kézműves-mestereink után következnek; nagy tudással, szélesebb látókörrrel, életkedvvel és valami megingathatatlan szent bizalommal.

Közhivatalnok ne végezzon inkasszót mondja Winckler István miniszter

Régi panasznunk nekünk is, hogy a közhivatalokat egyes élelmes szállítók, gyárak és részletek berendezkedett nagy vállalkozók valóságban aláaknálták azzal, hogy a közhivatalnok kar egyesit meglettek a maguk külön házi-inkasszánsaivá.

Hába van a törvény, mely a köztisztviselők illetményeinek lefoglalását korlátozza, ezek a vállalkozók ilymódon jobban

lent és alapjában maradt minden a régiiben.

Winckler István kereskedelmi miniszter s maga hatáskörében most éles körendeletben újra felelevenítette ezt a tilalmat s egyidejűleg a többi tárcákhoz is fordult hasonló intézkedéseket kérve. A rendelet megvan, hogy milyen lesz a végrehajtás, nem tudjuk. Mindaddig nem lesz rend ezen a téren, amíg néhány elriasztó példával nem fogják a semmiesel sem parirozni akaró inkasszánsokat jobb belátásra bírni. Magasabb közhivatali szempontból, közszolgálati figyelemből egyenesen türhetetlen, hogy ez a rendszer fennmaradjék s ezen a téren a közalkalmazotti kart mintegy kiszolgáltatassa az egyes cégeknek. A közhivatalnok a hivatalában ne vásároljon, ne alkudozzon, ne egyezkedjen, hitelügyletet ne kössön, hanem szerezzé be szükségleteit a kereskedőnél vagy az iparosnál. Ha hitelre van szüksége és hitelképesnek találják, ugys megkapja azt, nincs szükség arra, hogy egyes alakulatok egyenesen uszora kondíciókkal lekössék a közhivatalnok fogyasztót. Ismételjük, amint az első súlyos fegyelmi büntetések köztudomásukká válnak, a bevezetett sérelmes rendszer meg fog szünni. Ez igazán csak hivatali rend és fegyelme kérdése. A polgárság pedig elvárja, hogy a közhivatalokban ez uralkodjék és ne a handlirozás.

Két figyelemreméltó jubileum a keztyüs-szakmában

A fővárosi keztyüs-ipari szakmájában két 75 éves jubileum is van. Az egyik az Ottenreiter Károly cég, Petőfi Sándor-u. 3. Készít keztyűket és speciális bőrúrutak. Gyártmányai elsőrendű hírek örvendenek. Szarvasbőr, özbőr, mocha, svéd, nappa férfi- és női keztyűi közzismertek. Pilótasapkák, ruhák, utazó- és szarvasbőr párnák, szarvasbőr lepedők speciális cikkei. A céget már a milleniumi kiállítás alkalmával az állami ezüst érmet nyerte el. A kézművesipari kiállítások során pedig elnyerte az ezüstkoszorút.

A másik jubiláló ugyancsak keztyüs ipari cég Frey Gyula, Eskü-ut 8., mely szintén háromnegyedevszázad alatt hatalmas munkát végzett. A cég jelenlegi tulajdonosa Payer József. A cég kitűnő munkásságáért elnyerte már hosszú évekkel ezelőtt Ó Királyi Fensége kamarai szállítás címet. Gyártmányainak szoliditását számos iparkamarai kitüntetés dicséri.

A fővárosi gazdasági életének ez a két ritka jubiláns cége méltán rászógal az elismerésre és arra a támogatásra és bizalomra, melyet a község körében magának biztosított.

Brunhuber udvari és kamarni fényképész

VIII., Baross-utca 61. Tel. 34-178.

Művész eláraguony fényképek, levezdőlapok, aquarell, olajfestmények.

Jutányos árak.

Baross tagok és azok családtagjainak

10% kedvezmény.

Lázár Andor igazságügyi miniszter az iparos anyagkészlete és a kereskedő áruraktára közötti különbségről

A debreceni kereskedelmi és iparkamara akciót tett folyamatba, mely azt előzta, hogy a kereskedők áru-készletének és berendezésének a foglalkozások alól való mentesítése elérhető legyen ugyanazon elv alapján, ahogy a keresztesároknál ez fennáll. A miniszter a kamarának küldött nagyfontosságú leiratában élesen vizsgálta a kereskedő gazdasági hátterét:

„Veleményem szerint — mondja a miniszter — az iparosok feldolgozható anyagkészlete és a kereskedők eladásra váró áru-készlete között lényeges gazdasági különbség van, ugyanis amikor az iparos nyersanyagból készáruat állít elő, a készáru értékében rendszerint nagyobb részt képvisel az iparos munkája, mint a felhasznált nyersanyag meg akkor is, ha az iparos minden anyagot maga ad és nem a megrendelő anyagából készíti az árut. Az iparosnál tehát megvan a remény arra, hogy ha nyersanyagát szabad rendelkezése alatt hagyják, vagyis a végrehajtás alól mentesítik, munkája segítségével olyan értéket tud előállítani, amelyből hitelezői követelését ki tudja elégíteni. De ha ez a remény nem teljesülne, még akkor is, tekintve, hogy a végrehajtás alól való mentesítés nagyobb értékű munkafejlesztésnek lehetőségét adja meg az iparosnak, lehetővé teszi az iparos további megélhetését, a hitelezőnek aránylag kevés megrövidítéssel.

A kereskedő ellenben, ha árut ad el, az eladási árnak csak kisebb része az ő nyeresége, nagyobb része ellenben az áru beszerzési árának felel meg. *Alig van tehát remény arra, hogy a kereskedő, ha neki bizonyos minimális értékű árut meghagyunk, ezen annyit nyerhessen, hogy anyagi nehézsé-*

geiből ki tudjon gázolni. Ennek a reménynek meggyűlölése esetén még a kereskedő megélhetése sincs biztosítva, mert a csekély nyereség hitelezőinek kielégítése nélkül sem teszi lehetővé a kereskedésnek folytatását.

Az új üzletberendezésnek a végrehajtás alól való mentesítésére irányuló kíváncságot — mondja a miniszter folytatólag — *veleményem szerint nincsen minden alap nélkül, de teljesítése a kereskedőre nézve nagyon kevés előnyt jelentene abban az esetben, ha áru-készletéből semmiféle volna mentes a végrehajtás alól. Az áru-készlet végrehajtás alóli mentesítése pedig, mint fentebb kifejtettem, nem helyénvaló.*

Nem zárkózom el attól — igéri a miniszter —, hogy a végrehajtási törvény módosítása esetén a javaslatot újabb megfontolás tárgyává ne tegyem és ne javasoljam a törvényhozásnak, hogy az üzlethelyiségéhez méretezett, tehát a helyiségen kívül számottevő értékek ügysem bíró üzleti berendezés a foglalkozás alól mentes legyen. Tekintettel azonban arra, hogy ennek az intézkedésnek sem tulajdonítottak nagyobb jelentőséget, külön törvényt kezdeményezni nem szándékozom.”

A miniszter nagyon érdekes nyilatkozata engedi remélni azt, hogy a kereskedőknek nemcsak a debreceni kamara kebelében felmerült ez a kíváncsága azért mégis rendezést nyerhet, ha a végrehajtási törvény módosítására sor kerül. *Beavatoitak úgy vélik tudni, hogy a végrehajtási törvény módosítása a miniszter programjához tartozik.*

Bornemisza Géza ipari miniszter a kézművesség remekeléséért

A Budapesti Nemzetközi Vásár napról-napra lázasan készül a májusi megnyitásra. Minden esztendőben külön probléma volt a kézművesség megfelelő elhelyezkedése. Ennek sok minden nehézsége volt legfőképpen azért, mert a kiállításra kerülő anyagot — bármennyire kitűnő volt is az — a kézművesség egyetemes érdekei szempontjából külön kritika alá nem vonták.

A magyar kézművesipar a maga

termékei részére úgy tud exportpiacot biztosítani, ha a nemzetközi vásárt használja fel arra, hogy remekelési tudományát minél hatalmasabb keretben bemutassa. Ez volt az a gondolat, mely Bornemisza Géza ipari minisztert vezette arra a megfontolásra, hogy a Nemzetközi Vásár maga mintegy rendelve van erre a területi remekelési bemutatásra. A miniszter kezdeményezésére most az IPOK felhívta az ipartestülete-

vevőinek régi barátjai!
Ápolja ezt a barátságot
és nem fizethet rá soha!

ket arra, hogy tagjaikat a remekelési munkák kiállítására buzdítsák. A beérkező anyagot az ipartestületek maguk tartoznak selejtezni. Innen az anyagok az Iparművészeti Társulathoz kerülnek, mely azokat szigorú bírálat alá vonja s csak az ekként másodfokon átvizsgált anyagok juthatnak tovább. Annak érdekében pedig, hogy ez a vizsgálat minél alaposabb legyen, báró Kruchina Károly államtitkár elnöklété alatt szakzsűri fogja a munkát elvégezni. Természetes, hogy az ilyen előzetesen is súlyos kritikát ki-

bírt ipari termék reklám-értéke igen nagy, ami a kiállító mesternek vagy cégnek is meg hozza a maga erkölcsi gyümölcsét, amelyben a kiállító a vezetőség től díszoklevelet kapnak. Az ipartestületek részéről — legalábbis a fővárosban — az érdeklődés máris igen komoly s minden remény megvan arra, hogy a Vásár kebelében a remekelés olyan gazdag anyagot fog összegyűjteni, hogy ezen az alapon a magyar kézművesség részére szép eredményeket lehet biztosítani.

A kultuszminiszter rendelete az iskolai formaruhákról

A kultuszminiszter az összes iskolai hatóságokhoz körrendeletet intézett, melyben a formaruhák bevezetése körüli eljárást szabályozza.

A miniszter rendeletében utal arra, hogy az iskolák vezetősége a formaruhákra és sapkára vonatkozó előírásokat idejében közzélik a szülőkkel, hogy ekként ezeknek módjuk legyen a beszerzés tekintetében kellő időben tájékozódni s ne kénytelenek magukat egyetlen beszerzési helynek feltűntető cégeknél megmaradni. De elrendeli a miniszter azt is, hogy a ruhákra vonatkozó szabályokról az érdekeltektől

kat és kereskedőket is előre értesítsék, hogy ekként módjukban legyen idejében felkészülni a szükségletekre. Figyelemreméltó a miniszter rendeletében az is, hogy az iskolafenntartó egyházi főhatóságokat hasonló értelemben utasította.

A miniszter rendelete egy sérelmes helyzet megszüntetésére alkalmas. A szövetségi érdekeltséget ezután is felhívjuk arra, hogy minden, az iskolai formaruhák szállításával kapcsolatos igényeket titkári hivatalunkhoz továbbítsák. Meg kell jegyeznünk, hogy a siker érdekében az érdekeltektől mielőbb tegyék meg lépéseiket.

A vásárcsarnokok igazgatósága védekezik a házaló burgonyakereskedelem ellen

A legutóbbi időben a főváros fűszer- és élelmiszerkereskedőinél sűrű vendég a kerületi vásárlóügylet, aki a burgonyából mintát vesz. A rendszabály Burg Antal vásárcsarnoki igazgató intézkedésére vezethető vissza, aki a hozzá befutott tömeges jelentések alapján a fokozott ellenőrzéssel kívánja megtisztítani a főváros üzleteit azoktól a kevert burgonyaszállítmányoktól, melyeket a kocsiházi házaló álostermek a főváros üzleteibe csempészték. A rendszabály további célja az is, hogy a burgonyanyagkereskedők jogos érdekeit védelmezze a házalók ellen. A csarnokigazgatóság e rendelkezését mindenesetre érdeklődéssel vesszük tudomásul s biztatónak jellemezzük abban a tekintetben, hogy végre a főváros illetékes szervei a sok panasz után maguk is rájönnek arra, hogy amikor a fűszerkereskedők és a csarnoki kereskedők a házalók miatt panaszkodnak, akkor az nem üres szólam, hanem komoly sérelem. Ajánlatosnak tartjuk azonban, hogy a főváros ezt az ellenőrzést számos irányban terjessze ki s itt nem lesz elégséges a vásári felügyelői munkáját

igénybe venni, hanem szükséges lesz a javadalmi órség, de különösen magának a rendőrségnek erőteljes közbeavatkozlása. A házalókereskedő a fővárosból a pénzt elviszi az adószolgáltatás elől elvonja. Ugyátszik erre a régi igazságra most már a főváros szervei is rájönnek.

A Hazai Védjegy-Egyesület megalakulásának fontos következményei.
A GyOSZ kebelében nagyszabású kísérlet indult meg arra, hogy egységes magyar védjeggyel lássuk el a magyar ipari termékeket. A kezdeményezés a hazai papír- és tanszergyárak köréből indul ki, ami a Hazai Védjegy Egyesület megalakításához vezetett. Ez az egységes védjegy a kettős-kereszt stílusú magyar korona, mely egyelőre ugyancsak a tanszer- és írószergyárak termékeire kerül, de az elgondolás az, hogy ezzel látják el nemsokára az egész magyar ipar összes termékeit, így különösen az élelmiszeripart is.

Hirdessen a Baross Szövetség lapjában!

Minden kávéhoz mindig valódi
:Franck: kávépótlékot adjon!
Jelentős jövedelmelet biztosít
magának!

A Kisipari Hitelintézet már megkezdte a csarnoki obligók átvizsgálását

Hirt adtunk arról, hogy a Budapesti Kisipari Hitelintézet a pénzügyminiszter úrtól jött intézkedés folytán az u. n. kofabank dolgait átveszi. Az előzetes megbeszélések már lezárultak s a Kisipari már mintegy 10—12 nap óta piacról-piacra s adóstól-adósa vizsgálja át a régi anyagot. Az adósktól kivisznek egy u. n. önállomási nyilatkozatot, melyben elismeri, hogy a régi kofabank-nál felvett kölcsönből kifolyólag egy fix időpontra vonatkoztatva pontosan mennyire tartozik.

Ez a munka egy ideig még el fog tartani, aztán következik a nehezebb része, az új élet. A Mezőgazdasági Hitelintézet, az u. n. kofabank kihelyezési tevékenységének leállításával a kérdés lényege elintézve még nincs. Egy mindenesetre felbecsülhetetlenül nagy érték és pedig az, hogy az a veszedelmes légkör, mely a kofabank és a felette vagy mellette működött hitel-osztály körül kialakult és fenyegetőleg feküdt ré a kisemberekre, felengedett. Ha más nem történne, mint csak az, hogy a kisemberek az eddigi 10—12% helyett, ezental csak 6%-ot fognak fizetni, akkor is számokban hi nem fejezhető és erkölcsiekben fel nem beszélhető nagy szolgálatot tett a Baross Szövetség ezeknek a legkisebb kereskedőknek. De mi az építőmunkánál is segítők és hagyományainkhoz képest önzetlenül ott akarunk és ott is fogunk állani. A mi tisztá vértetünk mellett volt erkölcsi bátorságunk rámutatni a legmagasabb fórumoknál a helyzet tarthatatlanságára, s így van erkölcsi bátorságunk arra is, hogy az ügy egészséges továbbvitelét szolgáljuk. Mi tudjuk és látjuk, hogy a háttérben mi folyik és mennyire dörzsolik egyes u. n. testületi vezetésekké kezeit, hogy megint csak sikerül továbbvinni az eddigi rossz rendszert. Nem fogják tovább vinni. Optikai csalódásban vannak, ha azt hiszik, hogy minden marad a régiben. Csak türelem, a felépítés munkája halad s most még a romok között telálni több lézengő Rittert, de mihelyt a fundamentumok kibújnak a földből, egyszerre csak el fognak tűnni.

A legolcsóbb információ a legdrágább — mondja a Kereskedelmi Hiteltudósítók Ipartársulata

A Kereskedelmi Hiteltudósítók Ipartársulata (V. Falk Miksa uca 18—20.) felhívással fordult a kereskedelmi hitelösszekötésekben érdekelt egész nyilvánossághoz s tiltakozik azon lelkiismeretlen kontárműködés ellen, mely esztendőket óta a hiteinformációk terén tapasztalható. A jó hiteltudósítónak nagyon jelentős befektetéseket kell tennie ahhoz, hogy hírszolgálatát mindig friss és megbízható legyen, következképpen nem engedheti meg magának közérdekből azt, hogy folyton lefelé licitáljon. Az olcsó és minden körülmények között még olcsóbb ajánlat a végén a legdrágább, mert megbízhatatlan és használhatatlan. A hivatászerű és megbízható hírelhírszolgálat terén az információ érdemi kívánalmaitok képest árkülönbségek vannak. A hitelezői érdeklőségek egyik legutóbbi gyűlésén hangzott el az a panasz, hogy a hiteludakozás terén felburjánzott állapotok megszüntetése érdekében cselekedni kellene. A Kereskedelmi Hiteltudósítók Ipartársulata utal arra, hogy ez a munka bizalom kérdése és óva inti a gazdasági életet, hogy nem félreléptel szervekkel összeálljon.

A cipézmesterek fogjanak össze!

Szalay Sándor érdekes nyilatkozata

A fővárosi cipésziparosság nagyban készül a már legközelebb összeülő tisztújító szakiparrestülési közgyűlésre. Ez egyszer a polgári tábor, megelőgelve a személyi torzalkodás hátrányos manővereit, melyek eddig nem engedték meg, hogy a polgári front érvényesülhessen, komolyan dolgozik s egészen biztosra lehet venni, hogyha ezt a szervezkedési iramot csendben végrehajjták és a cselekvés pillanában mind ott lesznek a cipézmesterek, akkor alapos rezsímváltozás fog bekövetkezni a fővárosi cipésziparrestületnél. Erről a küzdelemről Szalay Sándor ismert és többszöriösen kiuntetett cipézmester a következőket mondotta:

Az elmúlt 4—5 esztendő tapasztalatai világosan igazolják azt, hogy a cipésziparos-társadalom vezetése csak úgy képes eredményeket felmutatni, ha úgy törvényes szervezetében, az iparrestületben, mint pedig szabad szervezetiben fenntartás nélkül a polgári gondolat alapjára helyezkedik. Azok a kísérletek, melyek eddig az ellentétes irányban folytak, eredménytelenek maradtak egyszerűen azért, mert akármilyen történet, a cipésziparosság nagy többsége nem tudta magát azonosítani azzal, hogy ő a polgári gondolatot kívánja állítani.

Mi cipézmesterek csak úgy, mint minden más szakma iparosai, már csak munkaadót minőségünk, vállalkozói mivoltunkból folyólag is egyedül csak a polgári eszmék alapján élhetünk és dolgozhatunk. Itt nincs és nem lehet felemás-rendszer. Ahhoz tehát, hogy a valóban mérhetetlenül lecsúszott cipézségen segíthessünk, ellengedhetetlenül szükséges, hogy összefogjunk. Ebből az összefogásból vegye ki részét minden a szó igazi és nemes értelmében vett cipézmester. Aljlanak össze egyéni szempontok kikapcsolásával azok, akik eddig a nekik nemetsző irányzat miatt a közügyektől, azok szolgálatától magukat távolították. Nagyon sok érték van ebben a szakmában; sok jólképzett, gazdaságilag látó ember van itt, akiket ha egy kálap alá vonunk, olyan erőtbőlet kapunk, hogy ennek helyes irányítása egyenesen biztosíték arra, hogy ez a szakma rengeteg bajjától és ellenségétől megszabadul. Mert ha kérdem, hogy miért

nem tudtunk eddig is valamit elérni, akkor első pillantásra világos előttem az és azt hiszem mindanyunk előtt, akik szenvedélymentesen nézzük ezt a nagy lélekszámu táborot, hogy örökös veszekedésünk és torzalkodásunk miatt sehohsem tudtunk, mint egyseges társaság fellépni. Az a rengeteg intrika, mely sorainkban folyik, az a névtelen levélárdat, melyet innen a szaktársak egymás ellen irányítottak a multban, nem segített rajtunk soha semmit, ellenkezőleg lejáratta éppen a mérvadó intéző körök előtt az egész szakma tekintélyét. Pedig vallom azt, hogy ez a szakma az ország szempontjából gazdaságilag ropant értékes. Ha csak arra gondolunk, hogy az iparügyi miniszter urnak milyen elsőrendű elgondolásai vannak a magyar divatiparok felkarolása körül — ebbe tartozik aztán a méltán világhíres magyar cipézség is —, akkor világos előttünk az, hogy a rajtunk kívül levő gazdasági válsággal eredményesen addig meg nem küzdhetünk, míg elsősorban a sorainkban bentlevő lelki válságot meg nem szüntetjük.

Alkossuk meg tehát a cipézmesterek egyseges táborát. Ebben helye van mindenkinek, aki komolyan és a nagy cél érdekében odaadóan akar munkálkodni. Aki pedig ebben a munkában nem kíván résztvenni, ám maradjon kívül. Meg vagyunk róla győződve, hogy ezek az iparosok, szép lassan rájönnek maguk is arra, hogy csak a cipézmesterek egyöntetű céljait érdemes szolgálni s akkor fokozatosan bekapcsolódnak. Ennek a szakmának testületile most beteg, de a gyógyulási folyamata máris utban van s hiszük, hogy ez a folyamat, ha már megindult, a teljes felgyógyulást hozza. Ezt csak úgy érthetjük el, ha közeleti ügyeinkből a személyi szempontot, mégpedig a polgári gondolat keretén belül levő személyi szempontokat kikapcsoljuk. Ami lehetetlennek látszott, a jelek szerint megvalósult, mert látok magam előtt egy nagyszerű munkát, mely azt mondja nekem, hogy a cipézmesterek egészséges életöltözne felülkerekedett. Ha pedig önmagunkra találtunk, akkor bizony máris sokat végeztünk.

Az áruházak maguk mellé állították a sokfiókos üzleteket

A különadó bevezetése összehozza a legellentétebb vállalatokat

Nagydetailisták Egyesülete néven a MKCS kebelében a mult héten érdektestületi tömörülés jött létre kimondottan azzal a céllal, hogy védekezzenek az áruházi versenyt szabályozni akaró jövőbeli törvény rendelkezéseivel szemben, de különösen hogy megóvja érdekeit az áruházi különadóval kapcsolatban.

A tömörülés létrehozói maguk az áruházak élükön a Corvinnal. Az áruházak már eddig is rendelkeztek nagyon jelentős ellenállási alappal, melyre támaszkod-

va nagyon sok esetben kipariroztak bizonyos intézkedéseket. Ugyalátszik azonban, hogy az áruházellenes kampányt most már ők maguk is sokkal erőteljesebben látják s meggyőződhetnek róla, hogy a kormányzatnak eltökélt a szándéka arra, hogy szabályozást létre fog hozni. Így aztán az áruházak, melyek eddig a maguk speciális útját járták s érdekképviseletileg is elkülönültek, egyszerre segédcsoportok után néztek s nem volt nehéz helyzetük felismerni azt, hogy a nagybani

detailistákat, vagyis azokat az üzemekeket, melyek a kicsinybeni árusítást nagy szervezetséggel, sok osztállyal vagy fiókkal maguk végzik, közös táborba hozzák.

El kell ismerni, hogy ez a tömörülés — legalábbis a külső jelek szerint — gyorsan ment végbe s ebben minden árnyalat, jobb és baloldal egyformán képviselve van. A tömegfiókos vállalkozások hatalmas kitzélesítést adnak a legújabb érdekképviseleti alakulásnak, melynek tőkejeire támaszkodva meglesz az ereje ahhoz is, hogy a „fügetlen” napisajtó szabad klaviatúráján megindítsa a maga küzdelmét.

Beavatott helyről azonban azt mondják, hogy ezt a tömörülést már csak azért is fogadják megelégedéssel, mert nyilván már eleve adva van az, hogy az áruházi különadó szempontjából tekintetbe jövő vállalatok listája egységesen kéznél legyen s amennyiben ez a tömörülés még nem is ölelné fel az ország egész területére nézve az összes tekintetbe jövő vállalatokat, világos, hogy egyedül a tömörülésben való részvétel a cégnek ismerete megadja azokat az ismereteket, melyek alapján az áruházi különadó bevezetése szükségesé válik.

A pénzügyminisztériumban hosszabb ideig gondolkodtak azon, hogy vajon az áruházi különadó bevezetésének van-e Magyarországon elegendő jogosultsága, mert ha van is nagybani detailista, ez talán nem annyi, hogy ezért lehetne egy külön adómentet bevezetni. Az ilyen adónak adminisztrálása talán több költséget, mint bevételt jelentene. A MKCS kebelében létrejött tömörülés — mint bennünket informálnak — most egészen élesen világít arra, hogy nagyon széles az a terület, melyen a nagybani detailisták dolgoznak s így már illetékes helyen is beigazoltnak látják, különösen a kiskereskedők részéről hangoztatott álláspontot, hogy a háboru utáni esztendő óta szisztematikusan folyó munkálatok a kicsinybeni forgalomnak a nagytoke részére való biztosítására.

De látják — mint halljuk — azt is, hogy ez a terület elegendően széles ahhoz, hogy megfelelő bevételi lehetőségekkel lehessen egy új adóment bevezetésére gondolni, ami annál inkább indokolt és sürgős, mert a kiskereskedők adószolgáltatási képessége — ezt már fent is tudják — fájdalmasan leromlott. Az adófelügyelőségeknek jelentései a mult évi kivetésekről, adófelmondásokról, adóalap kiigazítás tárgyában beadott kérelmekről és lefolytatott felszámolási bizottsági munkákról arra mutattak, hogy a tisztán becslés alapján megadóztatott kiskereskedelem teljesítőképességének legszélsőbb határához érkezett.

Igy aztán az összes jelenségek összevágának s a Nagydetailisták Egyesülete néven létrejött tömörülés nemcsak érdekképviseletileg és gazdaságpolitikaiilag, hanem a fentiek szempontjából is igen fontos.

Szenzáció

a m. kir. osztályosjátéknál
Előnyösen megívtották az új
játéktervet!

Egyetlenegy sorsjeggyel nyerhető
szerecsés **700.000** pengő
esetben

jutalom **400.000** pengő

főnyeremény **300.000** pengő

Jelentős eredmény, hogy erősen
szaporították a népszerűt

20.000 P-ös és **10.000** P-ös
középnyereményeket.

Rendkívül lényeges az is, hogy az
első négy osztály főnyeremé-
nyeit az eddigieknek majdnem a

duplájára emelték.

Az I. oszt. sorsjeggyel hivata-
los ára:

$\frac{1}{8} = 3$, $\frac{1}{4} = 7$, $\frac{1}{2} = 14$,
 $\frac{1}{1} = 28$ pengő.

Ajánlatos minél előbb rendelni,
mert a rendelkezésre álló sors-
jegyek rövid idő alatt elkelnek.

A bucsukon való áru- sítás új szabályozása

A kereskedelmi miniszter
hozzá ezirányban tett felter-
jesztés alapján kérdést intézett
az érdektelűekhez, hogy szük-
ségesnek tartják-e a bucsukon
való árusítás új szabályozását.
A panaszok megállapítják azt
a tényt, hogy a bucsukon való
árusítás olyan mértékben el-
fajzott, hogy ez már mélyen sérti
a vallásos érzést.

A miniszter azon véleményé-
nek ad kifejezést, hogy a bu-
csukon való árusítás tulajdon-
képen nem tekinthető szigorúan
közgazdasági feladatkörnek s
igy alapján nincsen akadály
annak, hogy ez az árusítás olyan
keretek közé rendeltessék, ami-
kor a visszások megszüntet-
nek s a bucsukon vallásos jelleg-
ét a mai zsidó-s rendszer a
maga kísérő jelenségeivel nem
fogja bántani.

A miniszter felfogása teljes
mértékben helyes. Nem szabad
ezeknek a bucsukon árusítások-
nak gazdasági jelentőséget tulaj-
donítani. Az is helyes, hogy a
mostani — bizony sérelmes álla-
potot — nem szabad fentartani.
Végére is nezzenek jól körül
s észre fogják venni, hogy itt
bizony rendezni való akad elég.
Nincs szükségünk arra, hogy a
katolikus híveket a templom
ajtóban már várja és ostromolja
mindenféle elem. A magunk ré-
széről megállapíthatjuk, hogy a
bucu-vásároknak kizárólag a
mészkalácsosokra és a kegy-
lárny-kereskedőkre való korlá-
tozása közérdekű dolog, de nem-
csak vallási szempontból, mely
itt domináns szerepet játszik,
hanem gazdasági szempontból
is, hiszen a helyhez kötött ke-
reskedelemnek ezek a bucu-
vásárok, különösen vidéken, na-
gyon komoly kárt okoznak.

A drogisták salicil-háboruja a fűszerekek ellen

A Drogista Testület által a
fővárosi fűszerkereskedők ellen
salicil árusításért folyamatba tett
tömeges tisztességtelen verseny-
perek ügye a kedélyeket hatal-
mas mértékben felizgatta. A
fűszerkereskedők ez ügyben e
hétén közös megbeszélést tar-
tottak, melyen résztvettek a
Baross-Szövetség és a Fűszer-
kereskedők Országos Egyesü-
lete. A szövetségi érdekeltséget
e megbeszélésen Diószeghy Vik-
tor képviselte. A megbeszélés
eredménye az, hogy minden
remény megvan arra, miszerint
e pereket a Drogista Testület
— két három próbapertől el-
tekintve — mégsem fogja vég-
hez vezetni, hanem szünetelteti.
Ugyanis mérvadó helyen is a
tömeges perindítás hatása alatt
az a nézet alakult ki, hogy va-
lójában nem lehet tisztességtelen
versenyselekményről beszélni,
mert ez egyet jelentene a tör-

vény vonatkozó előírásával való
tisztességtelen visszaéléssel. Már
is úgy fordult a hangulat, hogy
egy ezen, mint más ügyekben
szintén a Drogista Testület kez-
deményezésére megindított tö-
meges perelvinával szemben
hatályosan csak úgy lehet vé-
dekezni, ha a való helyzetnek
megfelelően ezeket az ügyeket
egyszerű kihágásnak minősítik.

A B. Sz. már legutóbbi köz-
gyűlésén határozatot fogadott el,
melyben felkérte a kormányt,
hogy ezeket az ügyeket sür-
gösen vizsgálja meg s megfelelő
módon intézkedjék abban a te-
kintetben, hogy a kiskereske-
dők az ilyen ügyekből kifolyó-
lag csak kihágás címén lehessen
felelősségre vonni. A fűszer-
szakosztály felkéri az érdekelt
tagokat, hogy a fejleményeket
várják be és ne egyezkedjenek
a feljelentőkkel.

A szegedi Baross- Szövetség ülése

Mult vasárnap délután a szegedi
Baross-Szövetség dr. Winkler
Elemér elnökiele alatt a szegedi
melny székfűzban ülést tartott,
melyen résztvettek a központ
részéről Ilovsky János országos
elnök és Müller Antal ország-
gyűlési képviselő.

Müller Antal hatalmas beszéd-
ben utalt arra a küzdelemre,
melyet az országgyűlésen az
ipari novella körül vívtak s
kiemelte, hogy ezt a küzdelmet
elele egyik fontos fejezetének
tartja, mert alkalma nyílt arra,
hogy a Baross-Szövetség esz-
meinek jegyében munkálhassa
ezt a törvényt, amely sok sére-
lem és mellőzés után vissza-
helyezi a kézművesmesterek
jogaikba. A hatalmas gyűlés
lelkesen fogadta Müller Antal
beszédét s utána az országos
elnököt kívánta hallani. Ilovsky
János tetszésnyilvánításoktól
sokszor megszakított beszéd-
ben utalt azokra a szempon-
tokra, melyek a Baross Szövet-
ségben belül szervezkedést és
céltudatos munkát szükséges-
sít ma már elengedhetelenné
teszik. A két felszólalásért Kör-
mendy Mátys, a szegedi Baross-
szervezet diszelnöke mondott
köszönetet. Itt említjük meg,
hogy országos elnökünk e hó
27-én ismét Szegeden lesz, hogy
a június 27-re kitűzött szövet-
ségi délvidéki demonstratív meg-
mozdulás munkáját tovább irá-
nyítsa. A hétfőn megtartott köz-
ponti elnöki tanácsülésen már
meg is választották azokat a
főrendezőket, akik ennél a mé-
reteiben párállannak ígérkező
munkánál a szegedi tesivérek-
nek rendelkezésére fognak áll-
ni.

Az áruházi rendelet-ter- vezet még nem készült el

Bizonyos oldalról a sajtóban
megjelentettek közleményeket,
melyek szerint az áruházi ver-
senyt szabályozó rendeletnek
végleges tervezete már elkészült
volna. Ezzel kapcsolatban tájé-
koztatjuk tagjainkat, hogy az
illetékes helyeken az áruházi
kérdésben változatlanul folyik
a munka, azonban végleges
tervezetről ez idő szerint
beszélni még korai. Annyi tény,
hogy illetékes helyen teljes mé-
rtékben átlátják azt a nehéz
helyzetet, melyben a kiskeres-
kedelem az áruházi verseny fo-
lytán van s a kérdés fészegetése
mindjobban szélesíti a rende-
zendő felületet. A kereskedők
tehát nyugodjanak meg s le-
gyenek meggyőződve arról, hogy
kellő időben módunkban lesz
a magunk észrevételeit meg-
tenni.

Az 1937. évi párizsi vilá- kiállítás magyar bizott- sága megalakult

Az 1937. év május hó elsején
Párizsban megnyíló Világkiállítás
magyar bizottsága a napokban
megalakult. A bizottság elnöke
dr. Tormay Géza államtitkár lett,
akinek agilitása és széleskörű is-
meretei lehetővé fogják tenni,
hogy ezen kiállítás keretében
olyan reprezentatív magyar cso-
port vegyen részt, hogy minden
tekintetben öregbítse országunk jó
hírnevét és vedőket szerezzen a
magyar termékeknek. A Baross
Szövetség elnöksége azzal hívja
fel a figyelmet erre a kiállításra,
hogy mindazok a cégek, akik
sorainkból szándékoznak részt-
venni, előzetes bejelentésüket jut-
tassák a szövetségi titkári hiva-
talhoz, mely a bejelentések érde-
keinek megvédése terén messze-
menően áll a tagok rendelkezésére.

Óriás salátában . . . 68 fill.
Extra finom törmelék
(Brooken) tea . . . P 12.-

RADÓ PÁL Bpest, VIII., Rökk Szilárd ucca 21.
Fiók: Nagyvásártelep.

A dohányárus-csoport kiküldöttéi az elnöki ta- nácsban

A Baross Szövetség dohány-
árus csoportjának hatalmas ke-
retű szervezete immár teljes
lendülettel működésben van.
Alapszabály szerint az elnöki
tanácsba be is hívták a cso-
port képviselői, és pedig: vitéz
Karay Béla, Szentesy Sándor
és Nemes Kapcsi Sándor szem-
élyében. A hétfőn este meg-
tartott elnöki tanácsülésen már
tárgyalták is a csoportnak a
bizományi áruhitelre vonatkozó
előterjesztésének aktuális ügyeit.

A Baross Szövetség elnöki tanácsának ülése

A Baross Szövetség elnöki
tanácsa hétfőn este tartotta meg
ülését Ilovsky János elnökele
alatt. Az ülés a folyó ügyek el-
intézése után részletesen tár-
gyalta Szabó Ödön előterjesz-
tése nyomán a faszénkontingens
elosztásának kérdését. Az el-
nöki tanács a keresztény tüzelő-
szerkereskedők egzisztenciális ér-
dekében folyamatba tett küzdel-
met helyeslőleg vette tudomásul
és elhatározta, hogy figyet
lennel a sajtóban elhelyezett-
tendenciózus beállításokra, me-
lyekkel foglalkozni nem kíván,
a megfelelő jelentéseket illeté-
kes helyre megteszi. Az elnöki
tanács foglalkozott aztán a dél-
vidéki szervezetek június 7-i
együttes nagygyűlésének prog-
rammájával, melynek tervezetét
helyeslőleg tudomásul vette.

**SÜTŐPOR és VANILLIN-
CUKOR UTÁN NYUL.**

HIREK

Minimális munkabérek a tűzifaapritó-iparban. A tűzifaapritó-iparban a kereskedők és a vállalkozók egyöntetűen kérték a minimális munkabérek megállapítását, *Bornemisza Géza* iparügyi miniszter már ki is nevezte a bizottságot. Elnök: *dr. Vályi Sándor*, helyettese *Felsmann József*, hivatalból tagja a bizottságnak *Reichardt József*. Az érdekeltység részéről tagok: *Szabó Odón*, Szövetségünk tüzélszervezőszakszervező elnöke, *Schanzer Pál* és *Regiás János*. A minimális bérek megállapítását az teszi szükségessé, hogy a szakmában lelki ismeretlenül lenyomott bérek alapján folytonos aláversenyzések történtek.

Kamarai díjak devizaigénylések után. A napokban lépett életbe a budapesti kereskedelmi és iparkamara új rendeje, mely a devizaigénylések után a kamarai díjakat szabályozza. Eddig az volt a helyzet, hogy a 200 pengőt meg nem haladó igénylések után a kamara cenzurázási díjat nem szedett. Az idők folyamán bizonyos törekvések láttak napvilágot, melyek ezt a kedvezést illetéktelenül ki akarták terjeszteni azzal, hogy kisebb devizatételeket több részletben igényeltek. A kamara cenzurázási irodája hosszabb ideje figyelte ezeket a manipulációkat s most kimondotta, hogy az egy és ugyanazon igénylőtől származó és egy napon benyújtott igényléseket összegezni kell s a cenzuradíj alól való mentesség csak akkor illeti meg a felet, ha az összegezett igénylés sem haladja meg a 200 pengőt.

Kaposvárótt új cipőgyár létesül. Figyelemreméltó ajánlatot tett Kaposvár városának a szigetvári *Neumann-féle* cipőgyár, amennyiben megfelelő telek ingyenes átengedése esetre kötelezettséget vállalt arra, hogy Kaposvárótt szintén gyártelepet létesít. Hir szerint Kaposvár város kész eleget tenni a kérésnek és adja a gyárnak az ingyen teleket. A *Neumann-gyár* arra is vállalt kötelezettséget, hogy a kaposvári gyárban legalább 100 munkást foglalkoztat. Nem érdektelen rámutatni arra, hogy Kaposvár a trianoni alakulás folytán Dunántulnak kereskedelmileg legelőkelőbb forgalmu városa. A cipőgyáriparnak ez a terjeszkedése a kézművesség soraiban aggodalmat szült.

Az osztálysorsjáték fejlődését igazolja az új 36. játéktervezet, melyből az első pillanatban látható, hogy az I., II., III. és IV. osztályban egy a nyeregmények, mint a nyeresi esélyek lényegesen emelkedtek. Az V-ik osztály pedig szenzációs, mert szerencsés esetben 700.000 pengő nyereget, a jutalom 400.000 P, a főnyeregmény 300.000 pengő, azután 100.000, 60.000, 55.000, 50.000, 45.000, 35.000, 25.000 pengő. Különösen jelentős 21 drb 20.000 P, 32 drb 10.000 P, 24 drb 5.000 P, 21 drb 4.000 P stb. nyeregmények. Tehát lényegesen megnövekedtek a nyeresi esélyek, ami miatt tetemesen fokozódni fog az osztálysorsjáték iránti érdeklődés. Az új játéktervet készséggel küldik meg mindenkinek az összes leírásútk.

Hirdessen a Baross Szövetség lapjában!

A kispesti Baross Szövetség közgyűlése

A Baross Szövetség Kispeszt—Szentlőrinci fiókszervezete márc. 29-én, vasárnap tartja a kispesti Ipartestület székházában (Kispeszt, Horthy Miklós-ut 20. sz.) *rendes évi közgyűlést*. A közgyűlés napirendje a következő: Elnöki megnyitó. Állásfoglalás a vámtarifa, a vasárnapi munkaszünet és az áruházak kérdésében. A fiók ügyrendjének tárgyalása. Az önszegélyző ügykezelésének módosítása. Tiszviselők jelentése, zárszámadá-

sok. Tisztújítás, költségvetés tárgyalása és a felmentvények megadása. Indítványok. A közgyűlésen a Szövetség alapszabályainak megfelelően csak olyan indítványok tárgyalhatók, melyek legalább 10 nappal a közgyűlés előtt az elnökséghez írásban benyújtottak.

A Kispeszt—Pestszentlőrinci szervezet közgyűlése hangot fog adni a napirend keretében a kereskedelem és ipar legelőkelőbb kérdéseinek.

MELLINGER-féle „CASINO“ pörkölt kávé a legjobb.

KLEIN ALADÁR bel és külföldi
ásványvizek nagykereskedése
VI., SZONDY UCCA 94. Telefon 13-9-52.

Közszállítások.

Esetleges felvilágosítások titkárságunknál a hivatalos órák alatt.

Hirdetés tárgya	Hirdető	Határnap	Ért. lapozam
Utburkolás...	Államépítészeti hivatal, Bpest	ápr. 1	12
Kőanyag...	Államépítészeti hivatal, Bpest	" 1	12
Motoreladás...	Polgármester, Karcag	" 1	12
Hus- és hentesárúk...	Ferenc József tud. egy., Szeged	" 1	12
Mosleke-adás...	Pázmány Péter tud. egy., Bpest	" 2	9
Keszélők...	Máv. igazgatóság, Budapest	" 2	10
Építkezés...	Ag. hiv. egy. egyh. kö z s. Nemes	" 2	12
Műszerek stb.	Pázmány Péter tud. egy. Bpest	" 3	9
Csákányok és szénkapák	Máv. igazgatóság, Budapest	" 3	10
Élelmicikkek	M. k. rendőrség főkapit. Bpest	" 3	11
Élelmicikkek	M. k. rendőrség főkapit. Bpest	" 3	11
Hűtőolom	Polgármester, Budapest	" 3	12
Utépítés	Államépítészeti hiv. Budapest	" 3	12
Vasanyagok	Beszéktart, Budapest	" 3	12

Hirdetőink kirakata

Festék, lakk- és háztartási cikkek, antikváriatár Budapest, VIII., Kisfaludy-u. 38. Telefon: 31-2-58. Baross tag.

ULRICH B. J.
BUDAPEST
VI., Vilmos császár-ut 31.

Fürdőberendezések, ólom, vas és réz-csövek, szivattyúk, hang, vas és réz-lemezek.

HOLUB SÖRÖZŐ
Kossuth Lajos utca 12.
Kütnő konyha, Dreher sörök boltjai árak.

Képkerekek
HOFFMANN FERENC-nél
BUDAPEST,
IV. Károly-krt. 28. IV. Gerlóczi-u. 5

DIÓSY JÁNOS
vasáruháza
Budapest, Rákóczi-ut 24.
Fémárúk, konyhaszerek. Guri-Guri függönytartók, elegáns fogasok, fürdőszobacikkek stb.

Naponta
FRISS TOJÁST
házhoz szállít
Grandits Ferencné
Központi csarnok Telefon: 85-0-68.

Adóügyekben
ne saját feje szerint járjon el. Keresse fel adóügyi utmutató irodánkat.

LINGEL
BUTOR BUDAPEST,
RÓZSA-U. 4.

Famintakészítők és csónaképítők
BALIKÓ és MENESDORFER
VI., Frangepán-u. 4. — Tel. 98-3-65

FRATELLI DEISINGER
kávé-, teakülönlegességek szaküzlete

Esterházy husárgyár
Ajánlja: **Kapuvár, Sopron vm.**
Kütnő minőségű sonkáit, finom felvágottait, hushonzereit és **YESTOR** ételízestítőit.

Ügyeljen a keresztnévre!!
Magyarország aranykoszorús mestere
Szlezák László
harangérintő, harangfelszerelés és haranglágyár
BUDAPEST,
VI., Pelneházy-u. 78.
(VI. Frangepán-u. mellett)
Sajátház. Telefon: 91-3-53
Párisi világtaláláson díszoklevéllel, 8 nagy arany-1 nagy ezüstéremmel, több állami oklevéllel kitüntetve.
Szentálmán egyházi ellátás levéllel

Baross tag Baross tagot támogat!

Felelős szerkesztő: **Tábori Ödör**
Kiadótulajdonos: **Baross-Szövetség**
Kereskedő, Iparos és Rokonszakszakszervező Országos Egyesület.
Felelős kiadó: **Dr. Tomokos László**

Színházi látszóvegek, szemüvegek, orrcsipek, Zsuzs-üvegekkel, Barometerek, hőmérők a legjobb kivitelben
CALDERONI ÉS TÁRSA
Irázószerszámok
Bpest, V. Vörösmarty-tér 1. TELEFON 51-1-48.

DI LEWAPDO és TÁRSA
maroni, déligyümölcs, korai főzelékek, Iriss gyümölcs nagyreszedése
Budapest, Irada és raktár IX., Csarnok-tér (3-4)
Fiók: Nagyvásártépl 27. falke.
Telefon: 87-7-10.